

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Saras Energía SA protiv Administración del Estado

(Predmet C-561/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2012/27/EU — Članak 7. stavci 1., 4. i 9. — Članak 20. stavci 4. i 6. — Promicanje energetske učinkovitosti — Sustav obveza energetske učinkovitosti — Druge mjere politike — Nacionalni fond za energetske učinkovitost — Uspostava takvog fonda kao glavne mjere provedbe obveza energetske učinkovitosti — Obveza doprinosa — Određivanje stranaka obveznica — Distributeri energije i/ili poduzeća za maloprodaju energije)

(2018/C 352/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Saras Energía SA

Tuženik: Administración del Estado

uz sudjelovanje: Endesa SA, Endesa Energía SA, Endesa Energía XXI SLU, Viesgo Infraestructuras Energéticas SL, Hidroeléctrica del Cantábrico SAU, Nexus Energía SA, Nexus Renovables SLU, Engie España SL, Villar Mir Energía SL, Energya VM Gestión de Energía SLU, Estaciones de Servicio de Guipúzcoa SA, Acciona Green Energy Developments SLU, Fortia Energía SL

Izreka

1. Članke 7. i 20. Direktive 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji kao glavni način ispunjenja obveza ekonomske učinkovitosti utvrđuje sustav godišnjeg doprinosa u nacionalni fond za energetske učinkovitost, pod uvjetom da, s jedne strane, taj propis jamči ostvarenje uštede energije u mjeri ekvivalentnoj sustavima obveza energetske učinkovitosti koji se mogu provesti na temelju članka 7. stavka 1. te direktive i da, s druge strane, zahtjevi iz članka 7. stavaka 10. i 11. navedene direktive budu poštovani, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
2. Članak 7. Direktive 2012/27 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onog u glavnom postupku, koji nameće obveze energetske učinkovitosti samo određenim poduzećima u energetske sektoru, pod uvjetom da se određivanje tih poduzeća kao stranaka obveznica zaista temelji na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima koji su izričito izneseni, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Presuda Suda (peto vijeće) od 7. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-16/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Odbitak pretporeza — Nastanak i opseg prava na odbitak)

(2018/C 352/05)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članke 167. i 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010., kao i načelo neutralnosti treba tumačiti na način da im se protivi to da porezna uprava države članice smatra da su društvo koje ima sjedište u drugoj državi članici i podružnica koju ono ima u prvoj od tih država članica dva različita porezna obveznika zbog toga što ti subjekti imaju svaki svoj porezni identifikacijski broj i da zbog toga podružnici odbije pravo na odbitak PDV-a iz obavijesti o terećenju koje izda gospodarsko interesno udruženje u kojem je to društvo član, ali ne i njegova podružnica.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

Presuda Suda (peto vijeće) od 7. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Austrija) – VTB Bank (Austria) AG protiv Finanzmarktaufsichtsbehörde

(Predmet C-52/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Direktiva 2013/36/EU — Članci 64., 65. i 67. — Uredba (EU) br. 575/2013 — Članak 395. stavci 1. i 5. — Nadzor kreditnih institucija — Nadzorne ovlasti i ovlasti izricanja kazni — Ograničenja velikih izloženosti — Propisi države članice koji predviđaju nametanje kamata u slučaju prekoračenja tih ograničenja — Uredba (EU) br. 468/2014 — Članak 48. — Podjela nadležnosti između Europske središnje banke (ESB) i nacionalnih tijela — Formalno pokrenut bonitetni nadzorni postupak)

(2018/C 352/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VTB Bank (Austria) AG

Tuženik: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Izreka

1. Članak 64. i članak 65. stavak 1. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ te članak 395. stavke 1. i 5. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 valja tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg se, u slučaju prekoračenja ograničenja izloženosti iz članka 395. stavka 1. Uredbe br. 575/2013, kreditnoj instituciji automatski nameću kompenzacijske kamate čak i ako potonja ispunjava uvjete iz članka 395. stavka 5. navedene uredbe, u skladu s kojima može prekoračiti navedena ograničenja.